

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Н., 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Н., III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанаска Д. Маркова

при участието на секретаря Бойка Анг. Цвяткова
като разгледа докладваното от Атанаска Д. Маркова Гражданско дело № ***3620100820 по описа за *** година

Предявен е иск с правно основание по чл.124, ал.1от ГПК от страна на ищцата СН. ИВ. АТ. от гр. Н., обл. Ш. против ответниците Т. П. П. от гр. Н., обл. Ш. и И.Ц. С. от гр. П., обл. Ш..

В исковата молба се твърди, че наследодателят на ищцата и неин баща - И.Г.П., докато е бил в брак с майка ѝ - ответницата Т. П. П., е построил в общинско дворно място, на основание учредено право на строеж и след одобрени строителни книжа, следните сгради: жилище, лятна кухня и навес. Същите към момента представляват еднофамилна жилищна сграда на един етаж, с идентификатор ***, с площ 63 кв.м.; лятна кухня с идентификатор ***, с площ 30 кв.м. и навес с идентификатор ***, с площ 20 кв.м., построени в имот с идентификатор ***, с площ 480 кв.м., представляващ общинско дворно място, находящо се на адрес гр. Н., ул. ***, при съседни имоти с идентификатори: ***, ***, *** и ***. Тъй като сградите били придобити по време на брака на родителите на ищцата, същите били придобити от тях в режим на съпружеска имуществена общност. След смъртта на баща ѝ имотите станали собственост на съпругата му (майката на ищцата и ответница по делото) Т. П. П., която придобила 10/16 ид.ч., и трите му дъщери (сред които и ищцата), които получили по 2/16 ид.ч. от имота. Така ищцата придобила 2/16 ид.ч. от процесните сгради. От *** г. ищцата живеела с майка си в част от помещенията в жилищната сграда и се грижела за майка си. До *** г. тя заплащала редовно и дължимите за имота данъци. През *** г. установила, че в Служба "Местни данъци и такси" към Община Н. е вписан като собственик на имота ответникът ИВ. ЦВ. СЛ.. Последваща проверка установила, че майка ѝ е прехвърлила целия имот на този ответник. Ищцата счита, че ответникът не е придобил целия имот, тъй като майка ѝ не е била собственик на целия имот, а никой не може да

прехвърли повече права, отколкото притежава. Заявява, че не е давала съгласието си, нито е упълномощавала майка си, да продава собствената ѝ идеална част. Предвид това ищцата моли съда да призове нея и ответниците и да установи правото ѝ на собственост по наследство на 2/16 ид.ч. от процесните сгради. Моли също да ѝ бъдат присъдени разноските по делото.

В предоставения на ответницата Т. П. П. срок за отговор такъв не е постъпил.

В предоставения на ответника ИВ. ЦВ. СЛ. срок за отговор е постъпил такъв. С отговора предявеният иск се оспорва като се твърди, че ищцата СН. ИВ. АТ. не е придобила имота по наследство. Към датата на откриване на наследството на баща ѝ била в сила редакцията на чл.50 от ЗН, според която правото да се приеме наследството се е погасявало с 5-годишна погасителна давност. Към датата на смъртта на наследодателя ѝ ищцата била непълнолетна, а непълнолетните приемат наследството само по опис. Твърди се, че такова изрично приемане няма, а и самата ищца напуснала бащиния си дом през *** г., когато сключила граждански брак, поради което не е владяла имота непрекъснато и не е продължила владението на баща си. Изложени са твърдения, че в периода от *** г. до *** г. Т. П. П. е придобила имот по давност на основание чл. 79 от ЗС, като дори самата ищца била свидетел в рамките на обстоятелствената проверка, с което дори и да се приеме, че е владяла имота до тогава, то с действията си сама се отказала от изтеклата в нейна полза давност. При условията на евентуалност ответникът се позовава на придобивна давност, присъединявайки владението на своята праводателка, като срокът на упражняваното владение на неговата праводателка протекъл от *** г. до *** г. Ответникът твърди, че от *** г. до *** г. ищцата не е живяла в имота. На ***** г. Т. П. П. била призната за собственик по давност на процесните имоти, тъй като владението ѝ било непрекъснато и необезпокоявано. Твърди, че ищцата СН. ИВ. АТ. живее в имота едва от *** г. Откакто научила за прехвърлителната сделка ищцата убеждавала майка си да прави опити да атакува неколккратно прехвърлителната сделка. Предявеният иск за нищожност на сделката бил отхвърлен, а този за нищожност на пълномощното - прекратен. Предвид изложеното ответникът моли съда да отхвърли иска за признаване на СН. ИВ. АТ. за собственик по наследство на 2/16 ид.ч. от имота.

Към делото е присъединено и гр.д. № 1284/* г. на НПРС, по което са предявени иски с правно основание по чл.108 от ЗС и чл.59 от ЗЗД от страна на ИВ. ЦВ. СЛ. срещу СН. ИВ. АТ..** В исковата молба се твърди, че ищецът по силата на нотариален акт за покупко-продажба №**, том **, рег. №**, дело №*** от ***.*** г. на нотариус П.А. с рег. №** на НотК и район на действие НПРС е станал собственик на еднофамилна жилищна сграда на един етаж, с идентификатор ***, с площ 63 кв.м.; лятна кухня с идентификатор ***, с площ 30 кв.м. и навес с идентификатор ***, с площ 20 кв.м., построени в имот с идентификатор ***, с площ 480 кв.м., представляващ общинско дворно място, находящо се на адрес гр. Н., ул. ***, при съседни имоти с идентификатори: ***, ***, *** и ***. Имотът му бил прехвърлен от Т. П. П. - негова баба. Независимо, че със сделката продавачът не запазила правото си на ползване на имота, ищецът позволил на баба си да живее в имота, с

оглед нейната преклонна възраст и здравословното ѝ състояние. В имота обаче живеела и ответницата СН. ИВ. АТ. - без позволение на ищеца, като собственик, и независимо, че същата разполагала със собствено жилище. Ищецът неколkokратно канил ответницата да напусне имота, но последната отказвала да стори това и убеждавала майка си да направи опит да атакува неколkokратно прехвърлителната сделка. Предявеният иск за нищожност на сделката бил отхвърлен, а този за нищожност на пълномощното - прекратен. През цялото това време от *** г. до завеждане на иска ответницата живеела в имота, собственост на ищеца без правно основание и без неговото съгласие. Поради това ищецът моли съда да го признае за собственик на целия имот и да осъди ответницата да му предаде владението върху имота. Освен това счита, че за него е налице правен интерес да търси обезщетение за това, че е бил лишен от правото да ползва собствения си имот. Твърди, че ответницата, живеейки в имота му, се обогатява за негова сметка, спестявайки си заплащане на наемна цена. Предвид това ищецът моли съда да осъди ответницата да му заплати обезщетение в размер на 7200 лв. за това, че в периода от ***.*** г. до ***.*** г. е ползвала собственият му имот, описан в исковата молба без правно основание, ведно със законната лихва от ***.*** г. (датата на предявяване на иска) до окончателното изплащане на сумата.

В предоставения на ответницата СН. ИВ. АТ. срок за отговор е постъпил такъв, с който се оспорват исковете по основание и размер. Оспорва се, че ответницата ползва целия имот и недопуска ищеца да ползва същия. Обръща се внимание, че самият ищец посочва, че в имота живее и неговата баба. Оспорва се СН. ИВ. АТ. да е тази, която е убеждавала майка си да води делата срещу ищеца. Твърди се, че съгласието, дадено пред нотариуса, майка ѝ да се снабди с акт за собственост на имотите по давност, е било симулативно и се е основавало на споразумение между двете на по-късен етап майка ѝ Т. П. П. да ѝ прехвърли 1/2 ид.ч. от имотите. Твърди, че от ***** г. владее половината имот необезпокоявано до *** г., когато ищецът по този иск я е поканил с нотариална покана да напусне имота. Моли, исковете да бъдат отхвърлени.

С допълнителна искова молба, подадена от ответника по първоначалния иск ИВ. ЦВ. СЛ. се излагат възражения срещу претенциите на ищцата, че същата е придобила 2/16 ид.ч. от имота по наследство, които възражения съвпадат с изложените в отговора му по предявения от СН. ИВ. АТ. иск за установяване на правото ѝ на собственост върху тези ид.ч. от процесните имоти. Обръща се внимание, че в исковата молба по приключилото гр.д. № *** г. на НПРС Т.П. П. е заявила, че е едноличен собственик на имота. Самата СН. ИВ. АТ. в жалба до прокуратурата е писала, че ИВ. ЦВ. СЛ. се е разпоредил с имот на майка ѝ, с което признава, че едноличен собственик на имота е нейната майка. По друга преписка ищцата признала, че тя самата се е преместила да живее в имота едва през *** г. Ответникът оспорва споразумението, от което ищцата по първоначалния иск черпи доводите за привидност на съгласието си по нотариалното производство, по което майка ѝ е призната за собственик на целия имот по давност с довода, че подобно споразумение противоречи на закона и на морала и като такова е нищожно. Твърди още, че няма как такова изявление да е симулативно, тъй като симулацията е институт на договорното право, а изявлението ѝ пред

нотариуса не е договор. Оспорва се и дата на съставяне на този документ като се твърди, че същият не е съставен на посочената в него дата - ***** г., а за нуждите на настоящото производство. Освен това обръща внимание, че в отговора си СН. ИВ. АТ. се позовава на давностно владение, с което по същество признава, че в този период не е била собственик на имота, тъй като само в полза на владелец (лице, което не е собственик) може да тече давност.

Като съобрази всички посочени по делото доказателства, съдът счете за установено от фактическа и правна страна следното: Ищцата СН. ИВ. АТ. е дъщеря на ответницата Т. П. П., а ответникът И.Ц. С. е внук на Т. П. П. и племенник на СН. ИВ. АТ..

Ответницата Т. П. П. е била омъжена за И.Г.П., с когото са сключили граждански брак на *** г. в гр. Н., което е видно от представеното по делото удостоверение за сключен граждански брак, изд. въз основа на акт за брак №*** от същата дата на Община - Н.. Приживе на И.Г.П. е било отстъпено безсрочно и безвъзмездно право на строеж върху държавна земя – място от 480 кв.м., съставляващо парцел ** от кв.152 по плана на гр. Н.. Това се установява от удостоверение №*** г., изд. от ГНС Н.. Във въпросното място през периода *** г. – *** г. е била изградена жилищна сграда. През *** г. на П. е било дадено разрешение №***** г. за ремонт на покривната конструкция на сградата. В периода от *** г. до *** г. в имота е изградена и лятна кухня с навес, като в същия този период е изграден и масивен навес. Към настоящия момент, съгласно одобрената кадастрална карта за гр. Н., тези сгради представляват: **сграда с идентификатор *****, находяща се в гр. Н., ул. ***, разположена в поземлен имот с идентификатор ***, с предназначение – жилищна сграда, еднофамилна, с площ от 63 кв.м.; **сграда с идентификатор *****, находяща се в гр. Н., ул. ***, разположена в поземлен имот с идентификатор ***, с предназначение – друг вид сграда за обитаване, с площ от 30 кв.м.; **сграда с идентификатор ***.2**, находяща се в гр. Н., ул. ***, разположена в поземлен имот с идентификатор ***, с предназначение – друг вид сграда за обитаване, с площ от 12 кв.м., като трите сгради – жилище, лятна кухня и навес били построени в общинско дворно място, цялото с площ от 480 кв.м., находящо се в гр. Н., за което е отреден УПИ *** от квартал 26, при граници: УПИ ***; УПИ *** и УПИ ***.

В горепосочения имот И.Г.П. живял със семейството си до смъртта си на ***** г. Видно от представеното удостоверение за наследници №*** г. негови наследници са ответницата Т. П. П. – съпруга; ищцата СН. ИВ. АТ. – дъщеря; Г. И.а Г.а – дъщеря (майка на ответника И.Ц. С.) и П. И.а Р. – дъщеря, починала на *** г. и оставила за наследници К.Г.Р. – съпруг и Т.Г.Н. – дъщеря. След смъртта на И.Г.П. в имота останали да живеят ответницата Т. П. П. и ищцата, тъй като другите дъщери по това време имали собствени семейства и живеели отделно. Ищцата живяла в процесния имот до *** г., когато се омъжила и заживяла със семейството си в имот на друг адрес. Ответницата останала сама в имота, като дъщерите ѝ я посещавали и ѝ помагали.

Наследодателят И.Г.П. не разполагал с документ за собственост на имота и приживе не се позовал на изтекъл срок на придобивна давност в негова полза. През *** г. ответницата Т. П. П. се снабдила с нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по давност

№**, том **, рег. №**, дело №**/*** г. на нотариус П. А., с район на действие РС – Н.. С този нотариален акт на ***** г. ответницата е била призната за едноличен собственик на имота по давностно владение. Видно от представения по делото протокол за обстоятелствена проверка от ***** г. на нотариус П. А., тогава пред нотариуса са се явили като свидетели двете дъщери на П. – ищцата СН. ИВ. АТ. и сестра ѝ Г. И.а Г.а, както и внучката ѝ Т.Г.Н., като всички те са заявили, че съпрузите П.и са построили сградите в имота, съгласно разрешително за строеж от *** г. и са живели в него, като И.Г.П. до смъртта си, а ответницата Т. П. П. и към момента на обстоятелствената проверка. Потвърдили са, че П. повече от тридесет години владее имота явно, непрекъснато и необезпокоявано, без някой да оспорва това владение. Заявили са също, че са съгласни ответницата П. да се снабди с документ за собственост и никоя от тях, вкл. и ищцата СН. ИВ. АТ., няма претенции към имота.

През *** г. ищцата се преместила да живее в имота при ответницата Т. П. П., като по това време в имота живеел и ответникът И.Ц. С.. Здравословното състояние на ответницата П. се влошило и ищцата започнала да я обгрижва. Ответникът С. също помагал на своята баба.

През същата тази година с договор за покупко-продажба, сключен на ***.*** г., обективиран в нотариален акт №**, том **, рег. №**, дело №**/*** г. на нотариус П. А., ответницата Т. П. П. продала на ответника С. горепосочените имоти. При продажбата ответницата била представлявана от ответника С., който се легитимирал в нотариалното производство като пълномощник с пълномощно с рег. №** /за подпис/ и №***/за съдържание/ от ***** г., заверено от пом. нотариус по заместване на нотариус П. А., даващо права на ответника да се разпорежда с имотите на ищцата от нейно име, вкл. и да договаря със себе си.

Ищцата СН. ИВ. АТ. узнала за извършената продажба през *** г. и от тогава отношенията ѝ с ответника се влошили. През март месец на същата година ответникът се изнесъл от имота и в него останали ищцата и ответницата. Пак през същата година от страна на ответницата Т. П. П. против И.Ц. С. бил предявен иск по чл.108 от ЗС относно прехвърления имот и съединени с него инцидентни установителни искове по чл.576 във вр. с чл.589, ал.2, във вр. с чл.579, ал.2 от ГПК и по чл.26, ал.2 от ЗЗД. Било образувано гр.д. №*** г. по описа на РС – Н., по което било постановено решение №** от ***.*** г., с което предявените искове са били отхвърлени. През *** г. ответницата П. подала против ответника С. иск с правно основание по чл.40 от ЗЗД, с искане да се прогласи договорът за покупко-продажба за недействителен. Било образувано гр.д. №***/*** г. по описа на НпРС, като впоследствие същото е прекратено, поради недопустимост на исковата претенция.

Конфликтът между ищцата А. и ответника С. се задълбочил и последният започнал да настоява ищцата да напусне имота. През месец март *** г. ответникът, заедно със своята майка – свидетелката Г. И.а Г.а и двама свои приятели – свидетелите Г. Т. Д. и Ив. П. Ив., посетили ищцата на работното ѝ място в гр. Н.. Там ответникът ѝ казал да напусне имота, тъй като е негов и той не желае ищцата да пребивава в имота, като в противен случай ще

предяви претенциите си в съда. Ищцата заявила, че няма да напусне имота. На *** г. И.Ц. С. отправил нотариална покана към СН. ИВ. АТ. рег. №***/* г. /за представяне на поканата/ и рег. №***/* г. /за подписа на ответника/ на нотариус П. А., с която поканил ищцата в петдневен срок от получаването на поканата да напусне имота, като в противен случай ще инициира съдебно производство. Поканата била връчена на ищцата на *** г. Ищцата не напуснала имота, а продължила да живее в него, като и към настоящия момент същата пребивава там. Тя не допускала ответника С. до имота.

Горепосочените факти съдът приема за установени с категоричност от посочените по делото доказателства – показанията на свидетелите ИВ. Ц. ИВ., Л.М.Л., Г. И.а Г.а, Г. Т. Д., Ив. П. Ив.; от посочените по-горе писмени доказателства, както и от изисканите и приложени преписка вх. №*** г. на РП – Ш.; преписка ТОН-**/* г. на РП – Ш., ТО – Н.; преписка ТОН-**/* г. на РП – Ш., ТО – Н.; досъдебно производство **/* г. по описа на РУ – Н.; гр. д. №*** г. по описа на РС – Н. и гр.д. №***/* г. по описа на РС – Н..

По делото са назначени и изготвени съдебно-икономическа експертиза и съдебна техническа експертиза. Със заключението на първата от тях е определен среден пазарен наем на процесния имот в размер на 120 лв. за календарен месец, а със заключението на втората експертиза е установено кога са построени сградите, така както е посочено по-горе, и кога са нанесени в съответните кадастрални планове.

От страна на ответницата С.А., по предявените спрямо нея от И.С. искове, е представено споразумение от ***** г., подписано от Т. П. П. и СН. ИВ. АТ., в което е вписано, че страните се споразумяват във връзка с процедурата по издаване на нотариалния акт за собственост върху процесния имот, придобит по давност от П., че актът ще бъде издаден на името на П., но страните са наясно, че изразеното пред нотариуса съгласие от страна на А. е привидно, тъй като към момента на обстоятелствената проверка А. е владяла повече от десет години $\frac{1}{2}$ идеална част от имота, а другата част е владяна от П., като по този начин и двете биха избегнали бъдещи проблеми по отношение на имота с останалите наследници на общия наследодател И.Г.П.. В споразумението е вписано също, че страните се споразумяват, след издаване на нотариалния акт за собственост по давностно владение, във всеки следващ момент, в който А. поиска от П., последната се задължава да й прехвърли $\frac{1}{2}$ идеална част от имота.

На база на така установените по делото факти съдът счита, че се налагат следните правни изводи относно първоначално предявения от ищцата СН. ИВ. АТ. против ответниците П. и С. иск с правно основание по чл.124, ал.1 от ГПК: Процесните имоти са били изградени по време на гражданския брак на И.Г.П. с ответницата Т. П. П.. Двата са осъществявали владението върху имотите, като П. без прекъсване до смъртта си през *** г., а ответницата без прекъсване до прехвърлянето на имота на ответника С. през *** г. Приживе общият наследодател И.П. не се е позовал на придобивна давност и не се е снабдил с документ за собственост върху имотите по давност. След смъртта му неговите наследници са тези, които биха могли да се позоват на давностно владение, като присъединят към собственото си владение това на наследодателя. До *** г. никой от наследниците не е

направил това, а през *** г. ответницата Т.П. се е снабдила с документ за собственост по давностно владение. Действително от смъртта на П. и до *** г. тя е владяла имота явно, непрекъснато и необезпокоявано, с намерение за своене. Не се установява по делото друг някой от наследниците да е осъществявал владение над имота към *** г., да се е позовал на него самостоятелно, или чрез присъединяване владението на П.. Всички наследници на П., включително и ищцата /с изключение на К.Р./ са участвали в производството по обстоятелствена проверка като свидетели и са потвърдили, че ответницата П. е владяла имота, а самите те нямат претенции към него. Същото е потвърдила и ищцата А.. С тези свои изявления всъщност ищцата се е отказала от изтеклия в нейна полза придобивен давностен срок, дори и такъв до този момент за нея да е изтекъл. Поради това ответницата П. е придобила процесния имот по давностно владение, след което валидно го е прехвърлила на ответника С., тъй като се е легитимирила като едноличен собственик на имота. Следователно ищцата не може да се счита за собственик на твърдяната от нея част от имота по наследство и предявеният от нея иск се явява неоснователен и недоказан.

Относно кумулативно направените възражения от ответника С. по делото, то съдът счита, че са основателни възраженията, че ищцата не е продължила владението на своя баща; че в периода от *** г. до *** г. не е владяла имота, а ако е упражнявала владение, то е извършила отказ от изтеклата в нейна полза придобивна давност, при което имотът е бил придобит от ответницата П..

Относно възраженията, че процесният имот не е имал статут на съпругеска имуществена общност и, че ищцата не е приела наследството на своя баща, съдът счита следното: Вярно е, че ищцата претендира, че е собственик на 2/12 идеални части от имота по наследство от своя баща, и в тази връзка са заявените възражения, но в случая, както по-горе е споменато, след изграждането на процесните сгради и установяване на владение върху тях от страна на бащата на ищцата, той не се е позовал на изтекла в негова полза придобивна давност. Поради това към момента на смъртта му този имот не може да се счита като част от наследствената маса, като собствен на наследодателя, който да бъде придобит в собственост и от наследниците, защото наследодателят не се е позовал на давността. Поради това и въпросите дали ищцата е приела или не наследството на баща си, и дали имотът е бил СИО или не, е безпредметно да се разглеждат. Ищцата, като универсален правоприемник на баща си, е могла да се заяви като собственик на претендираната от нея част от имота, присъединявайки владението на баща си, но не го е сторила, поради което и не може да се установи като собственик по наследство.

В условията на евентуалност ответникът С. е направил възражение, че е собственик на процесния имот по давност, чрез присъединяване владението на праводателката си, но то не следва да се разглежда, доколкото първите депозираните от него възражения са основателни.

Представеното по делото споразумение от ***** г. също не може да легитимира ищцата като собственик на имота. Симулативността в изявленията на страните е относима към случаите на договаряне, където насрещни волеизявления следва да съвпадат или не. Между ищцата и ответницата няма обективизиран договор, поради което техните намерения са

без значение за осъществената обстоятелствена проверка и за придобиването на собствеността по давност от страна на П.. Последната е придобила имота не чрез договор, а посредством първичен способ за придобиване на собственост, в процедура, в която няма насрещни страни. В тази процедура ищцата не е страна, която дава съгласие, а свидетел, и като такава е имала задължението да изложи пред нотариуса истината относно заявените факти. Предвид това въпросното споразумение не засяга редовността на процедурата по обстоятелствена проверка и не легитимира ищцата като собственик на имота, или част от него. По повод възраженията на ответника, че споразумението е изготвено не на посочената в него дата, по делото е назначена съдебно-почеркова експертиза, в чието заключение е отразено, че не може да се определи периодът на поставяне на подписа от страна на П., но подписът вероятно е изпълнен от нея. Но самото споразумение не е с нотариална заверка на подписите и няма достоверна дата, което разколебава твърдението, че е изготвено на посочената в него дата. Независимо от това, обаче наличието му, както по-горе се посочи, не е в състояние да промени обстоятелството, че ответницата П. е придобила еднолично спорния имот по давностно владение.

Предвид гореизложеното съдът счита, че предявеният от ищцата СН. ИВ. АТ. против ответниците Т. П. П. и И.Ц. С. иск с правно основание по чл.124, ал.1 от ГПК е неоснователен и недоказан, поради което като такъв той следва да се отхвърли.

Относно предявения от страна на И.Ц. С. против СН. ИВ. АТ. иск с правно основание по чл.108 от ЗС, съдът счита, че същият е основателен и доказан. По делото безспорно е доказано, че С. е собственик на процесния имот, който е придобил чрез договор за покупко-продажба, обективизиран в нотариален акт №***, том **, рег. №**, дело №***/*** г. на нотариус П. А., като праводателката му – ответницата П. се е легитимирала като собственик на имота по давностно владение. Поради това съдът следва да признае по отношение на ответницата СН. ИВ. АТ., че ищецът И.Ц. С. е собственик на имота. Доколкото по делото се доказва и, че към момента ответницата обитава имота и не допуска до него ищеца, то съдът следва да осъди А. да предаде на С. владението на имота.

Относно предявения иск от С. против А. с правно основание по чл.59 от ЗЗД, съдът счита, че същият е частично основателен и доказан. Безспорно е по делото, че ищецът е собственик на процесния имот, чиято собственост е придобил през *** г. Към този момент, съгласно доказателствата по делото, ответницата А. е живеела в имота, като там е била допусната със съгласието на предишния собственик – Т.П.. В случай, че ищецът, като последващ собственик, не е бил съгласен тя да обитава имота, то той е следвало да ѝ заяви изрично това. Моментът, в който ищецът е сторил това е през месец март *** г. и конкретно на ***** г., което е установено от материалите по приложената преписка ТОН-**/*** г. на РП – Ш., ТО – Н.. На въпросната дата ищецът е посетил ответницата на работното ѝ място и изрично ѝ е заявил, че не желае тя да ползва имота. Няма данни преди това ищецът да е заявявал несъгласието си ответницата да пребивава в имота. Следователно периодът, за който претенцията на ищеца за обезщетение на основание чл.59 от ЗЗД е основателен и доказан е от ***** г. до ***.*** г. /дата на подаването на исковата молба/. В този период

ответницата А., ползвайки имота, се е обогатила неоснователно за сметка на ищеца, като следва да се приеме, че обогатяването е в размер на пазарния наем на имота. От заключението на съдебно-икономическата експертиза е доказано, че средният размер на пазарния наем за имота е от 120 лв. месечно. За периода от 32 месеца и 12 дни обезщетението възлиза на сумата от 3888 лв. Това е именно размерът, до който е настъпило обедняване на ищеца, вследствие това, че не той, а друго лице ползва имота. Ответницата обаче не обитава сама имота, а заедно със своята майка Т. П. П., която също живее в имота от момента, в който ищецът е станал негов собственик. Следователно сумата, с която ответницата А. неоснователно се е обогатила за сметка на ищеца е половината от посочената сума, а именно в размер на 1944 лв. За този размер съдът приема исковата претенция за основателна и доказана, и счита, че за този период претенцията следва да се уважи, а в останалата част, до пълния размер на претенцията от 7200 лв. претенцията следва да се отхвърли, а именно за сумата от 5 256 лв., както и за периода от ***.*** г. до ***.*** г.

При този изход на процеса относно разноските по делото, съдът счита следното: По предявения иск от ищцата СН. ИВ. АТ., доколкото същият следва да се отхвърли, то ищцата следва да заплати на ответниците направените от тях разноски. От страна на ответницата Т.П. разноски не са претендирани и от нейна страна не е представен списък с разноски. От ответника И.С. са претендирани разноски и е представен списък, в който общо са посочени разноските по всички разглеждани по делото искове. За да се определи размер на разноските, дължими от ищцата във връзка с отхвърлянето на предявения от нея иск, съдът изключва от списъка с разноски на ответника, тези за икономическа експертиза; държавни такси и вписване искова молба по гр.д. №**/** г. и за обезпечително производство /в общ размер от 914 лв./, тъй като те са във връзка с предявените от С. искове. Останалите разноски – за адвокатско възнаграждение, за съдебно-почеркова експертиза и за свидетели /в общ размер от 1720 лв./, касаят както иска на А., така и на С., поради което от тях, във връзка с отхвърления иск на ищцата А., същата следва да плати на ответника половината – в размер на 860 лв.

По исковете на И.С. против С.А., доколкото първият следва да се уважи, а вторият /по чл.59 от ЗЗД/ само частично, то ответницата по тези искове следва да плати разноски, съобразно уважената част от исковата молба. Общият размер на разноските по тези искове са от 1774 лв. /860 лв.+914 лв./. Сумата от 914 лв. представлява изцяло разноски за иска по чл.59 от ЗЗД, а сумата от 860 лв. – разноски и за двата иска. Ищецът не е посочил каква част тази сума е за всеки от исковете му, поради което съдът приема, че от сумата от 860 лв. следва да раздели на две. Така за уважения иск по чл.108 от ЗС ответницата А. следва да плати на ищеца сумата от 430 лв., а за иска по чл.59 от ЗЗД от общия размер на разноски от 1344 лв. /430 лв.+914 лв./, следва да плати разноски съразмерно уважената част, което се равнява на разноски от 362, 88 лв. Така общият размер на дължимите от СН. ИВ. АТ. разноски по делото на И.Ц. С. възлиза на сумата от 1652, 88 лв.

От своя страна И.Ц. С. следва да заплати на СН. ИВ. АТ. направените от нея разноски, съобразно отхвърлената част от иска по чл.59 от ЗЗД. Същата е представила списък на

разноските в общ размер на 1630 лв., като не е посочила конкретните разноси за всеки от исковите. От тях съдът изключва сумите за държавна такса и удостоверение, доколкото те касаят предявения от нея иск. Останалата част от разноските е в размер на 1570 лв. От тази сума съдът приема, че половината касае предявения от нея иск по чл.124, ал.1 от ГПК, а останалата част исковите на И.Ц. С., т.е. сумата от 785 лв. Тази сума съдът също разделя поравно доколкото единият от исковите следва да се уважи, а другият съразмерно. Така от сумата 392, 50 лв. съразмерно отхвърлената част от иска по чл.59 от ЗЗД ищецът И.Ц. С. следва да заплати на ответницата СН. ИВ. АТ. сумата от 286, 53 лв.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск на основание чл.124, ал.1 от ГПК от **СН. ИВ. АТ.**, с ЕГН ***** от гр. Н., обл. Ш., ул. *** против ответниците **Т. П. П.**, с ЕГН ***** от гр. Н., обл. Ш.ска, ул. *** и **И.Ц. С.**, с ЕГН ***** от гр. П., обл. Ш.ска, ул. *** за признаване правото на собственост по наследство от И.Г.П., починал на ***** г. на 2/16 /две шестнадесети/ идеални части от следните недвижими имоти: **сграда** с идентификатор ***, нахождаща се в гр. Н., ул. ***, разположена в поземлен имот с идентификатор ***, с предназначение – жилищна сграда, еднофамилна, с площ от 63 кв.м.; **сграда** с идентификатор ***, нахождаща се в гр. Н., ул. ***, разположена в поземлен имот с идентификатор ***, с предназначение – друг вид сграда за обитаване, с площ от 30 кв.м.; **сграда** с идентификатор ***.2, нахождаща се в гр. Н., ул. ***, разположена в поземлен имот с идентификатор ***, с предназначение – друг вид сграда за обитаване, с площ от 12 кв.м., като трите сгради – жилище, лятна кухня и навес били построени в общинско дворно място, цялото с площ от 480 кв.м., нахождащо се в гр. Н., за което е отреден УПИ *** от квартал 26, при граници: УПИ ***, УПИ *** и УПИ ***, като неоснователен и недоказан.

ПРИЗНАВА по отношение на **СН. ИВ. АТ.**, с ЕГН ***** от гр. Н., обл. Ш., ул. ***, че **И.Ц. С.**, с ЕГН ***** от гр. П., обл. Ш.ска, ул. ***, е собственик на основание договор за покупко-продажба, обективиран в нотариален акт №***, том **, рег. №**, дело №***/*** г. на нотариус П. А., на следните недвижими имоти: **сграда** с идентификатор ***, нахождаща се в гр. Н., ул. ***, разположена в поземлен имот с идентификатор ***, с предназначение – жилищна сграда, еднофамилна, с площ от 63 кв.м.; **сграда** с идентификатор ***, нахождаща се в гр. Н., ул. ***, разположена в поземлен имот с идентификатор ***, с предназначение – друг вид сграда за обитаване, с площ от 30 кв.м.; **сграда** с идентификатор ***.2, нахождаща се в гр. Н., ул. ***, разположена в поземлен имот с идентификатор ***, с предназначение – друг вид сграда за обитаване, с площ от 12 кв.м., като трите сгради – жилище, лятна кухня и навес били построени в общинско дворно място, цялото с площ от 480 кв.м., нахождащо се в гр. Н., за което е отреден УПИ *** от квартал 26, при граници: УПИ ***, УПИ *** и УПИ ***.

ОСЪЖДА СН. ИВ. АТ., с ЕГН ***** от гр. Н., обл. Ш., ул. *** да предаде на

И.Ц. С., с ЕГН ***** от гр. П., обл. Ш.ска, ул. *** **владението** на следните недвижими имоти: **сграда** с идентификатор ***, находяща се в гр. Н., ул. ***, разположена в поземлен имот с идентификатор ***, с предназначение – жилищна сграда, еднофамилна, с площ от 63 кв.м.; **сграда** с идентификатор ***, находяща се в гр. Н., ул. ***, разположена в поземлен имот с идентификатор ***, с предназначение – друг вид сграда за обитаване, с площ от 30 кв.м.; **сграда** с идентификатор ***.2, находяща се в гр. Н., ул. ***, разположена в поземлен имот с идентификатор ***, с предназначение – друг вид сграда за обитаване, с площ от 12 кв.м., като трите сгради – жилище, лятна кухня и навес били построени в общинско дворно място, цялото с площ от 480 кв.м., находящо се в гр. Н., за което е отреден УПИ *** от квартал 26, при граници: УПИ ****; УПИ *** и УПИ ***.

ОСЪЖДА СН. ИВ. АТ., с ЕГН ***** от гр. Н., обл. Ш., ул. *** **да заплати на И.Ц. С.**, с ЕГН ***** от гр. П., обл. Ш.ска, ул. *** **сумата от 1944 лв.** /хиляда деветстотин четиридесет и четири лева/, представляваща обезщетение за неоснователно обогатяване, в резултат на ползването на горепосочените сгради през периода от ***** г. до ***.*** г.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск с правно основание по чл.59 от ЗЗД от **И.Ц. С.**, с ЕГН ***** от гр. П., обл. Ш.ска, ул. *** против **СН. ИВ. АТ.**, с ЕГН ***** от гр. Н., обл. Ш., ул. ***, в останалата му част до пълния му размер от 7200 лв., а именно за сумата от 5 256 лв., както и за обезщетение за периода от ***.*** г. до ***.*** г.

ОСЪЖДА СН. ИВ. АТ., с ЕГН ***** от гр. Н., обл. Ш., ул. *** **да заплати И.Ц. С.**, с ЕГН ***** от гр. П., обл. Ш.ска, ул. *** направените по делото разноски в размер на **1652, 88 лв.** /хиляда шестстотин петдесет и два лева и осемдесет и осем стотинки/.

ОСЪЖДА И.Ц. С., с ЕГН ***** от гр. П., обл. Ш.ска, ул. *** **да заплати на СН. ИВ. АТ.**, с ЕГН ***** от гр. Н., обл. Ш., ул. *** направените по делото разноски от **286, 53 лв.** /двеста осемдесет и шест лева и петдесет и три стотинки/.

Решението подлежи на обжалване пред Ш.ския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Н.: _____